

St-lka snaží se z § 10 požárního řádu z 25. května 1876 č. 45 z. z. čes., dle něhož majitelé domů nejsou omezeni při volbě kominíka, dovoditi, že jí přísluší postavení strany v řízení o stanovení, resp. změně vymetacích obvodů kominických. K tomu stačí podotknouti, že toto ustanovení bylo derogováno novelami k živn. řádu z 15. března 1883 č. 39 ř. z. a z 5. února 1907 č. 26 ř. z.

Pokud st-lka tvrdí, že jest na základě ustanovení § 37 ž. ř. oprávněna dáti kominické práce ve svém podniku prováděti vlastními zaměstnanci, a dospívá k závěru, že jí přísluší postavení strany ve věci, o níž jde, jest na omylu. V § 37 vymezuje se jen rozsah práv živnostenských; pro rozhodnutí otázky, přísluší-li st-lce jako majitelce průmyslového závodu a domu v řízení o stanovení, resp. změně vymetacích obvodů postavení strany, z tohoto paragrafu nic dovoditi nelze, poněvadž opatřením tímto (stanovením, resp. změnou vymetacích obvodů) nijak není projudikováno eventuálním nárokům a právům z § 37 odvozovaným. — — — — —

Č. 7797.

O b e c n í d á v k y: K výkladu pojmu »tělocvičný spolek« ve smyslu pravidel o vybírání dávky z luxusních koní v Brně.

(Nález ze dne 8. března 1929 č. 4757.)

V ě c: Zemské hlavní město Brno (vrch. mag. rada Čeněk Spiruta) proti moravskému zemskému výboru stran obecní dávky z přepychových koní.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebními rozkazy z 15. dubna a 1. října 1926 předepsala měst. rada hl. města Brna »První brněnské jízdně« na rok 1926 dávku z přepychových koní v částce 2.160 Kč, pokud se týče 120 Kč. Odvolání uvedeného spolku, vytýkající, že spolek jakožto spolek tělocvičný dle § 2 pravidel dávce nepodléhá, byla usneseními měst. zastupitelstva z 24. září a 26. listopadu 1926 zamítnuta. Dalším odvoláním bylo však nař. rozhodnutím vyhověno, ježto zmíněný spolek jest považovati za tělocvičný spolek ve smyslu uvedeného ustanovení pravidel.

O stížnosti obce uvažil nss toto:

Podle § 2 pravidel o vybírání dávky z ekvipáží a luxusních koní v Brně, schválených vládou usnesením ze 4. září 1925, jest pokládati za koně přepychové koně, určené výhradně k tahu vozidel v dřívějším odstavci uvedených nebo k jízdě koňmo, vyjímajíc voj. koně a koně tělocvičných spolků, které pěstují cvičení na živém koni a jízdu koňmo jako součást svého tělocvičného programu.

V daném případě jde o to, zdali spolek »1. brněnská jízdně« jest pokládati za tělocvičný spolek ve smyslu uvedeného ustanovení pravidel.

Nss dal stížnosti, která zastává stanovisko negativní, za pravdu.

Tělocvičným spolkem jest spolek, jehož účelem jest pěstovati systematickým způsobem výcvik těla. Spolek První brněnská jízdárna má podle § 3 svých stanov za účel pěstovati a podporovati sport jízdy koňmo i pomocí theoretického vzdělání a praktického výcviku, a podporovati chov koní. Není tedy účelem spolku pěstovati výcvik těla, nýbrž pěstovati jízdu koňmo jako sport. Že dávková pravidla takovýto spolek nepokládají za spolek tělocvičný, jehož koně jsou dle § 2 pravidel osvobozeny od dávky, je patrno ze znění tohoto paragrafu, dle něhož osvobozeny jsou koně jen těch tělocvičných spolků, které pěstují cvičení na živém koni a jízdu koňmo jako součást svého tělocvičného programu, tedy které pěstují tělocvik také jinými prostředky a jen vedle toho také cvičení a jízdu na koni. První brněnská jízdárna takových jiných tělocvičných účelů nemá, nýbrž pěstuje jízdu na koni jako výhradný svůj účel, nespadá tudíž pod § 2 pravidel a nemá nároku na osvobození od dávky.

Nemohl tedy žal. úřad spolek »I. brněnská jízdárna« uznati jako spolek, jež uvedené ustanovení pravidel vyjímá z dávkové povinnosti.

Č. 7798.

O b e c n í d á v k y. — Ř í z e n í s p r á v n í: I. O s k n e n í z i n s t a n č n í h o r o z h o d o v á n í o v o d n ě m v y l o u č e n a z d ů v o d u, ž e o k r e s s á m j a k o v l a s t n í k d o m u j e p o v i n e n v o d n ě p l a t i t i. — II. K v ý k l a d u p r a v i d e l o v y b í r á n í v o d n ě h o v Č e s. B u d ě j o v i c í c h.

(Nález ze dne 8. března 1929 č. 4758.)

V ě c: Městská obec Čes. Budějovice ((adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) proti okresní správní komisi v Čes. Budějovicích o vodné.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í s e z r u š u j e p r o n e z á k o n n o s t.

D ů v o d y: Pošt. úřadu v Č. B. jménem pošt. eráru byla z pošt. budovy v Č. B. za druhé čtvrtletí r. 1926 předepsána vodní dávka v částce 192.10 Kč, při čemž za 1 m³ bylo počítáno při 92 m³ 1 Kč a při 143 m³ 70 h. Odvolání, vytýkající, že mělo býti ve smyslu § 35 č. 2 b) výběrčích pravidel z r. 1920 počítáno za celý odběr vody jen 70 hal. za 1 m³, bylo měst. zastupitelstvem v Č. usnesením ze 13. listopadu 1926 zamínuto, poněvadž podle pravidel se má nejdříve účtovat základní sazba za množství vody od 1—5 m³ denně odebrané 70 hal. Dalšímu odvolání vyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím, zrušil v odpor vzaté usnesení měst. zastupitelstva a předpis dávky, a uložil starostovi obce, aby dávku znovu vyměřil. Své rozhodnutí opřel žal. úřad o tyto důvody: Dle znění § 6 pravidel o vybírání vodného, schválených výn. zsv-u z 20. října 1924 má se vybírati vodné a) při odběru až do 1 m³ denně 1 Kč za 1 m³, b) při odběru přes 1 m³ až do 5 m³ denně za 1 m³ 70 haléřů atd. Výklad pravidel o vybírání vodného měst. úřadem v Č. B. v II. čtvrtletí 1926 nově zavedený není správný. Kdyby měl býti správný způsob